

Marian Płachecki

"Bohater poezji okupacyjnej", Jerzy Święch, "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza" R. VII (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/52, 193

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) ŚWIECH Jerzy: Bohater poezji okupacyjnej. "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza". R. VII:1972 [1973] s. 15-39.

Tradycyjny tytuł kryje całkiem nietradycyjne pod względem konstrukcji myślowej rozważania nad okupacyjną poezją ("wysoką" i masową), traktowaną tu jako źródło wiedzy o stereotypach osobowych ówczesnej świadomości społecznej. Bohater poezji okupacyjnej jest oddany wspólnocie, sprawie integracji narodowej. Opisywany jest "językiem teologii ludowej" bądź środkami tradycji literackiej - zgodnie z dwoma prądami organizującymi kulturę literacką okresu okupacji: komunikacją folklorystyczną i literacką.

BP/52/13

M.P.

(I) TRZYNADŁOWSKI Jan: Symptomy wśród znaków literackich. "Litteraria. Teoria literatury, metodologia, kultura, humanistyka". V. Wrocław 1973, Oss., s. 73-77.

Autor analizuje charakter informacji zawartych w tekstach literackich; wprowadza pojęcie "symptomu", będącego nośnikiem informacji potencjalnej w dziele literackim. Interesuje go zwłaszcza ten typ symptomów, które mają pełne uwarunkowania pozaliterackie i które są tym bardziej uwikłane w specyficzne wartości "tekstów kultury", im mniejszą rolę odgrywają w strukturze świata przedstawionego danego tekstu literackiego. Symptomy te pozwalają na rozpoznanie, określenie i zakwalifikowanie tych treści, które w czasie powstania danego dzieła uznawane były za "naturalne", "oczywiste" i nie wymagające szczególnych eksplikacji. W ten sposób symptomy te niosą z sobą zarówno specyficzne informacje, jak ich interpretację.

BP/52/14

I.J.